

Cazul de otravire Lafarge: investigarea mortii lui Charles Lafarge

Dupa ce Charles Lafarge murise, la Glandier, unde domnea o atmosfera indescritibila, plina de manie si ura, singura Marie, prestanta si rece, isi pastra calmul. in timp ce in oras se raspandise zvonul ca "Parizianca" isi otravise sotul, tanara femeie, insotita de servanta sa Clémentine, isi facea linistita toaleta in camera sa. isi puse o rochie de doliu, isi aranja ochii si trimise notarului testamentul lui Charles, fara sa banuiasca ca acesta nu era valabil. Verisoara mortului, Emma, trecand peste resentimentele(de familie, veni la Marie. Torturata de indoiala, ea ii povesti ca cumnatul lui Lafarge plecase la Brive pentru a anunta pe judecatorul de instructie si jandarmeria. Distrusa la gandul ca acuzatiile nu ar fi departe de realitate, ea nu putea totusi sa nu admire calmul Mariei. De asemenea, gandindu-se cu groaza ca Marie ar fi putut uita un rest de soricioaica in cutia de malachit, profita de o clipa de neatentie a vaduvei si ii sustrase cutia in aceste imprejurari, gradinarul Alfred, la randul sau cuprins de panica, ingropa intr-un colt al parcului restul de otrava care ii mai ramasese.

La 15 ianuarie, judecatorul de instructie din Brive, Moran, insotit de grefierul Vicant si de trei jandarmi, se prezentara la Glandier. Marie Lafarge ii primi cu amabilitate si incredere, putin lipsind ca acest om constiincios sa fie intimidat de manierele parizienicei, fiind chiar pe punctul de a-l face sa creada ca are de a face cu o inocenta, inculpata pe nedrept de rudele defunctului. Cu ezitari, el lua nota de acuzatiile formulate de familia lui Charles si aduna piesele pe care Anna Brun le pastrase : laptele de pasare, supa, apa de flori de portocale si, in fine, probe din vomismintele bolnavului. Dupa un scurt interogatoriu, Alfred arata locul unde ingropase arsenul si declara ca nu numai pe data de 5 ianuarie ci si pe la jumatatea lunii decembrie fusese plecat sa cumpere arsen, din dispozitia Mariei Lafarge.

Intrucat insa sobolanii nu se atinsesera de amestecul pe care il preparase, acesta a fost recuperat de Moran, care, ca o masura de precautie in plus, trimise un jandarm la Lubersac pentru a lua un interogatoriu farmacistului Eyssartier.

Informatiile culese de jandarm rasturnara complet atitudinea judecatorului Moran in ceea ce o priveste pe Marie. Tinara femeie cumparase pentru prima data o mare cantitate de arsen pe data de 12 decembrie, adica cu patru zile inainte de trimiterea prajiturii lui Charles la Paris. La 2 ianuarie, deci exact inainte de reintoarcerea sotului sau, ea a mers personal la Lubersac pentru a-si procura din nou otrava.

Moran, din ce in ce mai neincredzator, convoca pe cei trei medici care ingrijisera pe Charles Lafarge. Bardou, Massenat si Lespinasse au sosit la Glandier in dupa-amiaza zilei de 16 ianuarie. Moran le-a cerut sa efectueze autopsia decedatului, pentru a determina cauza mortii. Medicii au fost uimiti cand judecatorul le-a comunicat ca unii savanti, printre care si Orfila, au ajuns la rezultate surprinzatoare in descoperirea urmelor de arsen, nu numai in alimente, dar chiar si in corpul victimelor. El vroi sa stie daca ei auzisera de aceasta metoda s-i daca erau in masura s-o

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

aplice cu prilejul autopsiei. Luati pe nepregatite, dar in acelasi timp foarte mindri si decisi sa nu-si recunoasca ignoranta, medicii, dupa o scurta consfatuire, declarara ca pot efectua examenele necesare la Brive ; ei contau foarte mult pe sprijinul colegilor lor Lafosse si Albay, care aveau experienta in efectuarea de analize chimice.

Cronicile vremii vorbesc de autopsia efectuata la Brive de medicii d'Albay, Massenat, Bardou, Lafosse si Lespinasse, insa raportul, prezentat la 22 ianuarie 1840, era elocvent.

Medicii s-au rezumat la prelevarea stomacului pe care l-au legat cu sfoara la cele doua extremitati pentru a nu-si pierde din continut, dupa care au permis inhumarea lui Charles Lafarge, ceea ce a avut loc in cimitirul din Raynac.

Expertii din Brive nu cunosteau metodele puse la punct de Hahnemann si Rose si ignorau noua inventie realizata de James Marsh cu patru ani mai inainte. Daca tinem seama de acele vremuri si modul cum progresau stiintele, acest lucru nu ni se pare iesit din comun.

Laptele de pasare, supa si apa de flori de portocale, supuse actiunii hidrogenului sulfurat, au produs un depozit galbui, care s-a dizolvat in amoniac. Aceasta era o proba incontestabila de prezenta arsenului in cantitati importante, in schimb, vomismentele nu au produs decit o usoara culoare galbena, ceea ce facea sa se creada ca otrava era in cantitate prea mica pentru a putea fi recunoscuta. Masserat si Lespinasse au tratat cu acid azotic mucoasa stomacului si o parte din continutul sau, apoi, introducind hidrogen sulfurat, reusira sa obtina fainosul sediment galbui.

Amestecat cu carbune de lemn, sedimentul a fost apoi incalzit indelung intr-o eprubeta. Raportul asupra acestei experiente se termina cu aceasta fraza : "...o explozie a avut loc atunci, caci prin neatentie, noi am inchis ermetic eprubeta cu un dop. Nu am obtinut deci nici un rezultat...". Cu toate acestea medicii constataro prezenta „acidului arsenic” in mucoasa si continutul stomacului, si au conchis ca „moartea lui Charles Joseph Lafarge sa datoro otravirii cu arsenic”. Examinarea otravii pentru sobolani si a otravii ingropate de gradinarul Alfred, avea sa rezerve surprize. Nici una nici cealalta nu continea nici cel mai mic graunte de arsen, doar o pudra alba, inofensiva, de natră³n.

Raportul medicilor, si mai ales lipsa arsenului in otrava pentru sobolani, nu facura decat sa intareasca banuierile judecatorului de instructie. Marie Lafarge, isi spuse el, utilizase cu siguranta arsenul pentru uciderea sotului ei, apoi, pentru a-si camufla crima, a dat gradinarului natră³n (soda de rufe) si faina. si daca totusi Moran ar mai fi nutrit unele indoieli, acestea trebuiau sa dispara definitiv la 24 ianuarie, cand descoperi existenta cutiei de malachit in care Marie pretindea ca pastreaza guma arabica. Verisoara Emma, care ascunsese aceasta piesa, o preda judecatorului abia dupa cateva zile de ezitare si lupta cu ea insasi.

Lespinasse incalzi continutul cutiei si imediat un miros patrunzator de usturoi se raspandi in camera, proba indubitabila a prezentei arsenului.